

Walitus

W A L I T U S

Suomen surkeudest / wäkeim
wallan alla / Kirjote ru yhdeld murs
heliseid

Israelild Edomini

Lasten seas 1720.

Welsatan cuin
Wid ett Berg uti en Daal / på det re

LURUS A /

Prändätty / Wuonna 1735.

Tutet mindä tahdoisin, josta olis tieli
1 corkia mastjost olen cotosin, welien
edes, jotta corkiat paivi orot pitänet,
wieran wallalla omal malla, suomen pojat,
wanhat mijat näitä aicoi iikefät.

Wihottanet wiviest, raitwan erunun, ja
2 Maanharvan, olen Suomes suruifest, syn-
nin sumu waoret wierat, mehtät, maat ja
manderat, sati corvuten, firot coirudem,
Taiman miehät, corfoudet, heidän mallans
surwat.

Suomi wietä pyrdäpi, pahudella pilwet
3 peittä, kuhuri wäläpi, ikens synnin locan
heitä, siulle pane Zionin suret hovat työt,
waikas heitä lyöt, miecan teräl, rutol, nelo
jal, Herra ninuin Salemin.

Taiwais Sinua tittawät, tansat lotca
4 tasiwol lange, cotta wirtäs weisawät, suret
elemäntit sängen sitä kilwoin tekewät, Suo-
mi caubia ei an cunnia, Pyhäin maja tait-
wan raia, Suomalaiset wihawat.

Zalopeurat corwesa, corpi weliens caidlen
5 tansat, ja ne cuin man tunnisa, tittawät,
Si. tielellensä luondons jälken tilmoten,
line

linnut hawistos, läet cufistos, polat hywäs
meren lidas, klttän joucos lyödetän.

6

Wan me tosin toemme, synneik woitam
lo Sodoman ionga, tulel culeme, valketun
nincuin Gomorra, ja se sur Jerusaleen, woi
woi pahutta, Suomen cowutta, Josua si
näke pilwis, jota joucot tulwan.

7

Eas nyt wiha alcaapi, Suomen kedoil syn
nein tähden cohta meri wuotapi, Birgos,
Helsingforsis nältän, setajoucot tuleman
Suomen rannoile ja myös wuorille, Turku
pelkä, että selkä pannaan poro candaman.

8.

Wälkä peräst maistapi, woren maku coht
dest cansast, Sangereit cost catupi, Pälkä
nel, täl culu wahwast, Cupar pyhyt amu
wan, miekä wälkhyi, miehi Langepi, tai
wan culu, tämä humu wicraspito surkia.

9.

Kari awand otti sin, Jouco suri Etelä,
ja coht portit pani kijn, Pohian portt ei miös
sästä, awand pyrci ottaman, waeldast sin
läpi Skalin, wasan länin, khyös äni cula
toinen Pälkänen.

10.

Äni täs ol lauhia, jouco cari yhten juos
si, pidit pelol paubina. Herr Armfelte ja

Go

Go'itzi. jouckons edest molemin, teit töstt
tööt, nli päiwät yöt wihal julmal, miesten
surmal, tämä pito pidettiin.

11.

Enckh täst oll ommyrckin, Sumat ei täll
eräl tahon anda ilo Suomalain Sull wan
oll wiel sua cobtan kawas Herra J. baath,
käike tehti tal, weripellon päi, mi rhei suri,
rumet tubri, näin on Herran duemiot.

12.

Woitto täst ols meille ol, mut ei wielä s
loin lahtun Herran w. ha suesiol, waicka
sangat sen ols tahon, ja myös surkia suomen
ma; Sill cost mieka on, tupestans ulcon,
woitto cuiteng, ei Sangarten, wan Suld
Herra He sen sa.

13.

Sitten cuin siel sodittin, Suomen sorkiat
puiat wainat, joken pellol handattin hamois
tetut pakenerwat, teile netkin surmattin:
Johian Wakeli wielä itkepi poicans perän,
monda erä, et än culu pilwihin.

14.

Sälken sitä mennin wiel Johian perän
ja Caanan murhei suri tehden siel, Linna
ensist pannaan mahan, wäki tueli poldetan,
rinnat waimoilla, lapses aidolla, talwen als
la aiastoina, jänet Turckun ajetan.

Näitten alla on nyt ma vuotta cari lerta
 nella kārfin monda comutta, ja myös tänty
 kārsi wiela Romin jouco tākōnāns, siben
 päiwän ast, cessa tästä mast, Herra hei-
 dän kesse meni ā Smal malle cotians.

Yhtä aiwan surkias, yli caickein mutten
 Suomi suri aiwan waihiast, josta rässi suren
 porun, itke siä risti täl, kyllä Suomalain,
 tämän muista ain wiel nin caupan, cuin sa-
 rauban, auring käl dā poleuns päl.

Buonna jälken syndymen, lunastajan
 yri tuhat, tngō sata seikemän, ja carkyme
 mend wietin pojat, isät lapsi joucolda, suru
 seura myöt wainot yli yöt, itke tätä hynwäst-
 jättä armas meren rannoilla.

Herra joud nyt orwun cans, monda tuhat
 Suomalaišta, tällä eräl surisans, ehki sinu
 toiwän masa, assa ombi Herra aut, wieras
 esiwald otta isän mald; äitild Woian wai-
 mold miehen, lapsi joucol isän suot.

Waimo käypi manderel, tänty cahdel käl-
 delruoceli, lapsi joukon tanderel, pois on se
 cuin puolen auti, wertans wieral caupa-
 costa jotalen, lapsi anokin, kyleneillä har-
 tabilla, caipa waimo auttajans.

Herra jos Sä tämän teet etes, coot Bas
 Belista ja nyt cotia tulon säet, jotca wietin
 Sionista, nijn Su caikli cunnioitta, Suos
 men tuhannet owat luvannet, ylösnostes
 matapanes kitos uhreit koldata.

Suomalaiset surusa, ajatelaat endisid
 rauhalisi aicoja costä kirkoct coulut wielä kirs
 kloin Ihd lallitin, Turcu tilafans, Pa
 pit wirafans, Herran arki, armon merki
 armos wanhoil pidettin.

22. Laki oli rauhalla, miehet istuit Turun
 turwis waldamiehet wallalla, oikuit annoit
 asiois caikis costä wärys wallan sai, Sara
 Turulla, myipi suruta mesi Maria Saran
 saria, eusa en nyt rauha tai.

23. Nyt me kytin ajetan, Helsingforsin, häs
 menlinnan rauta ruostall ruostitan, Herwi
 nen ja miesi mahan lauae alla waiwantain,
 costä wähy juht, sieramist ja sust, weri prui
 stur, woi tät nuskä, cuin nyt tähyt karsi ain.

24. Parcki leipä pomefam, wiko wisi taiwan
 alla, plancku kytis olesam, tähyt syöddä,
 elä tällä, costä wähyt krepstian, costä hus
 telet nycki satelet wieran wäen, cowan
 miehen, Cas näin syndi costetan.

25. Joka wisko otetan, meillä ward, we
 näin wäel, hawat jällen jätetan, tyhiät ai
 tat

tät tyhiä kassel tynnör tyhiä siasan, wehla
peldowäel, waimoil ja lapsell, täst on was
ha, nincuin oha armabt Jumal Joulusas.

26. Nyt on aica puoleldas, joutu länsi,
pohian maistas, läyläm hlös jurusa, astue
camma hlös näistö waiwan edes candacam;
tot ei Jumal meit, alas tawast heit; enjist
autta, sitten saata rauhan ymbär meidän
mam.

27. An jo rauha Jumala, Pojan Pyhän
Sengen cansa, loyet aica camala, totta cais
di tästä mastä, Sinua tyhös pyrkivät,
Sua litämän, ja sul andaman, isällisist oje
nuxist. Sietun wara suttumat.

28. Muistut Jesu hawas nyt Pyhäl Isät
ylitawas eh niel maroit rikein syöt, silloin
tuin Sä täs maailmas Golgan päällä olit
työs, weri pisaras, annoit sinä mas, ules
juosta, ja niin jättä mertä täsestä höst.

29. Muista eh ne hawat miös, cannoit
Suomalaisen edest, itse lunasturen työs,
lohdata wanhurstaudes armol Jesu Kunin
gam, upot rikorem, meren shwyten, en edes
tullnin etes, cuimme niennell wuoseil teim.

30. Cule Christe lupaus, tämän pääl me
caicdi wannon, ett Sull tule cunnia uus,
litäm nin pääl kuin me taidaim, totisest
Jesu Christ, miä jäpi wiel, tästhy weliem
säl

skäl, Henges cansa, taiwan masa sowit mid
stin Engelis.

31. Ritos olcon aina Sull; Suri Herra
taiwan pilwis, caiken cansam, lautuin
suld, hywain pahoin päiwain piris, jotca
Sulda tulit meil, ovetuxeri rangastixeri,
ettäs jaisit, taiwalaiji, tögös syngiän synnes
in teild.

32. Jsa Sinun Kädeses on miēs kuningas
sten sydän, län Heit armon lapsilles, ett he
olisit meile hyvät, ja meil armoi annaisit,
Christe cuningam, asa asiam, siälä ylhäl,
ja tälälhal, ett meil rauha jacaisit.

33. Lehtimaian owesa, nyt me joca miest
seisom nincuin Israel cormesa, itkem yli pa
ha tekom, alla wuoren Horebin, Mojes
joudu nyt sowit Judan syt, että Herra,
wielä kerran, autais lapsi Zionnin.

34. Jo nyt loppulauluni lopet Jesu sota
wvodes, lopet lipiä päwämme kärke poses
wihan nuolet, eastwat rauhan oliupu, ett
sen lehtein all, cukiin isän mal, jaisi elä oo
mas eärä, ja Su kitta yhdel suul.

35. Caikis näisä pydännis, tapastucon
Sinun taktos, masa nin cuin taiwabis,
wan jos wielä meidän cohtam, wihäs Her
ra palapi, nin ain karsimys, et nincäsä työs,
Sulle eläm työs tulem, cost meit tuoni
surmapi. AMEN